

≡ KATALUNA ≡ ESPERANTISTO

MONATA GAZETO * OFICIALA ORGANO

DE LA

REDAKCIO KAJ ADMINISTRACIO
12, strato Gracia. - SABADELL
(KATALUNUJO - HISPANUJO)

Red. : Frederich Pujolà
Sek. de Red. : Joseph Grau

SEN PAGA POR LA GEFEDERACIANOJ

NIA DEVIZO : «MARO ESTAS GUTARO»

ENHAVO:

Pri..., Fred. Pujolà. — III^a Literatura Konkurso de la K. E. F. — (Eksterordinaraj temoj). — *Literaturo kreas kaj vivigas la Lingvon*, Jozefo Grau. — *Parkurbo Esperanto*, K. E. — *Internacia Konkurso de Stampoj*, Olota Stelo. — *Bibliografio*, Temen. — *Suscripció per a la senyera de K. E. F.* — *Katalunaj efemeridoj*. — *Enlanda Movado*. — *Per als Federats*, Joan Piferrer. — *Korespondado*. — (Suplemento) *Alvoko al la III^a Literatura Konkurso de K. E. F.*

Societoj kaj Grupoj aliĝintaj al "Kataluna Esperantista Federacio"

Esperanta Semo	Sabadell
Nova Semo	Reus
Frateca Kunigo	»
Vika Esperantistaro	Vic
Esperanta Nesto	Barbarà del Vallès
Olot Stelo	Olot
Lumon	Terrassa
Casino del Comercio	»
Esperantista Junularo	»
Esperanta Juneco	Barcelona
La Rondo	»
Esperanta Fako (secció del C. A. de D. del C. y la L.)	»
Ĉiam Antaŭen	»
Semo (Ateneo E. P.)	»
Escola Universitaria	»
Forigu Barojn	»
Esperanta Frateco	»
Kulturo	»
Barcelona Stelo	»
Unió Catalanista	»
Novan Vojon	»
Esperanto kaj Patrujo	»
Evolucio	»
Universala Frateco	»
Supren!	»
Esperanta Aŭroro	»
Esperanta Racionala Grupo	»
Tarragono Esperanta	Tarragona
Monta Grupeto	Sant Llorenç Savall
Esperanta Akvofalo	Ripollet
Gerona Esperantistaro	Gerona
Amo kaj Espero	»
Pacaj Batalantoj	Castellar del Vallès
Laboro Esperanta	Vilanova i Geltrú
Esperantista Grupo	Mataró
Kamparo	S. Perpetua de la Moguda
Frateco	Vendrell
Esperantista Amikeco	Manlleu
Esperanta Amo	»
Esperanta Idealo	S. Coloma de Farnés
Montsanta Stelo	Ulldemolins
Esperanta Amikaro	Banyoles
Ilerda Espero	Lleida
Frateco	S. Feliu de Guixols
Gerona Esperantista Ligo	»
Badalona Stelo	»
Paco kaj Amo	Badalona
Verda Stelo	Palafrugell
Semo	Flix
	Buenos Aires

KATALUNA ESPERANTISTO

MONATA GAZETO □ OFICIALA ORGANO DE LA KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO

SEN PAGA POR LA GEFEDERACIANOJ

REDAKCIO KAJ ADMINISTRACIO
12, strato Gracia. — SABADELL
(KATALUNUJO - HISPANUJO)

Red. : FREDERICH PUJULÀ
Sek. de Red. : JOSEPH GRAU

— NIA DEVIZO : « MARO ESTAS GUTARO » —

ENHAVO : *Pri...*, Fred. Pujulà. — III^a Literatura Konkurso de la K. E. F. — (Eksterordinaraj temoj). — *Literaturo kreas kaj vivigas la Lingvon*, Jozefo Grau. — *Parkurbo Esperanto*, K. E. — *Internacia Konkurso de Stampoj*, O. S. — *Bibliografio*, Tamen. — *Suscripció per a la senyera de K. E. F.* — *Katalunaj efemeridoj*. — *Enlanda Movado*. — *Per als Federats*, Joan Piferrer. — *Korespondado*. — (Suplemento) *Alvoko al la III^a Literatura Konkurso de K. E. F.*

NIA FEDERACIO

PRI...

A grafikaĵo aperanta en tiu ĉi sama numero klarvidige montras al ĉiu K. E. F.-ano la rimarkindajn progresojn de nia Kataluna Federacio. Ĉu ni devas kontentiĝi? Jes, kaj ne.

Se ni konsideras la individueman karakteron de nia popolo; se ni konstatas post kalkulado de la nombro de membroj de ĉiu aliĝinta grupo, ke nia K. E. F. estas la plej membroriĉa asocio en nia lando, kiu ne celas profitajn aferojn; se ni rimarkas la miron, kiun ĝi kaŭzas per sia sola ekzisto, en la personoj al kiuj ni pri ĝi parolas, — jes, ni devas esti kontentaj. Sed nun, kiam ni havas en la prezidanta seĝo de K. E. F. la plej optimisman esperantiston, kiun mi konas, sinjoron Rocamora, mi lasas al li la rolon kanti niajn venkojn, plekti girlandojn al nia vojirado, kaj instigi al la dancado ĉirkaŭ la fajro de nia entuziasmo. Dume mi blovos; ne por malvarmigi, ne por estingi, sed por inciti la fajron mem.

Ne; ni ne devas esti kontentaj. Certe ni atingis multon, sed ne ĉion, kion ni povas atingi. Niaj grupoj kunfratiĝis, nia gazeto pli-graviĝis, niaj kongresoj fariĝas pli kaj pli solenaj kaj imponaj, nia lando, — lando de Internacia Kongreso — restis inde en sia loko; sed ni ne povas kontentiĝi. Mi ne scias, kion promesas al ni la proksima jaro, — eble progresojn kiel la nuna, — sed la statistiko montras evidente, ke dum la pasinta, ne ĉiu K. E. F.-ano alportis novan membron. La nombro ne duobliĝis. Ĝi estas bedaŭrinda. Ĉiu el ni devus konsideri kiel devon, la varbadon de nova esperantisto kaj lian aligon al la ĝenerala asocio. Mi paroladis, verkis artikolojn, organizis kaj laboris senhalte por Esperanto; mi estas certa, ke kelkajn homojn mi allogis al nia afero. Tamen mi juĝus mian jaron malŝparita, se mi persone, private ne estus esperantiginta kaj aliginta al K. E. F. UNU homon, kiel mi faris. Agu tiel, gesinjoroj : en via urbo, vilaĝo, domo, hejmo, familio, celu UNU personon, kaj konstante laboru al-ĉirkaŭ li. Vi havas unu tutan jaron por sukcesi, kaj vi certe prosperos. Nun, kiam milito estas en la tagordo, ni povas diri — esprimante per strategiaj terminoj — ke neniu fortikaĵo rezistas tutjaran sieĝon.

Imagu nun la sekvojn, se dum unu jaro nia nombro duobliĝus! Ni faris multon, sed ni havas multon por fari. La grupoj devas labori en siaj urboj, sed la gruparo, la «K. E. F.» devas labori eĉ en la lokoj kie ne ekzistas esperantistoj aŭ neorganizitaj esperantistoj, por krei grupojn, fari paroladojn, organizi allogajn festojn. Ne ĉiuj niaj propagandistoj estas riĉaj por sufiĉi per si mem al siaj vojaĝaj elspezoj; necese estas, ke la «K. E. F.» monhelpu ilin kaj tion ĝi nur povos fari, kiam dank'al la pli granda nombro da membroj, ĝi povos difini apartan kason al tiaj propagandaj elspezoj. — Kelkaj grupetoj en malgrandaj vilaĝoj vivadas malfacile kaj pro manko de rimedoj ĝiaj membroj ne povas labori per ĉiuj siaj fortoj kaj volo. Necese estas helpi ilin, ilin riĉigi, sendi al ili librojn, gazetojn, propagandilojn, kuraĝigi ilin, sentigi al ili, ke ni vivas en frataro kaj la ĉies forto estas al la servo de la plej malfortaj.

Ni vivas en lando, kie nur la sukceso posttrenas la homojn. Sed ni, esperantistoj, tro ofte ripetadis pri ia internacia, aparta flanko de nia animo. Ni estu superlandaj : ni provu, ke ni havas manojn ne nur por aplaŭdi la sukcesintojn, sed ankaŭ por helpi la laborantojn. Dum la proksima jaro ni devas krei grupojn kaj alporti la Esperantan parolon en la plej negravajn vilaĝojn, — nian forton, kie troviĝos unu izolita semo klopodanta ĝermi.

Ni pligrandigu la rondon, ni vivu por ĝi, por ĝia alta celo : unuiĝo en kaj por Esperanto.

SESDEK ŜAKPROBLEMOJ

Mia distinginda amiko Sro. Jozefo Paluzie, la konata eldonisto, per kies lernolibroj preskaŭ ĉiuj ni lernis, rakontis al mi tre amuzan anekdoton de sia esperantista vivo, kiun mi raportos por la ĉies plezuro kaj instruo de la propagandistoj.

Kiam Sro. Paluzie eldonis sian verkon «*Sesdek Ŝakproblemoj*» li sendis ekzemplerojn ne nur al Esperantistaj gazetoj sed, kompreneble, ankaŭ al la gazetoj, kiuj sin okupas speciale pri ŝakludo. La *Revue d'Echecs* (Bruxelles-Belgique. — 15 Aŭg. 1909) raportis pri la ricevo de tiu verko por la jenaj vortoj en franca lingvo:

«Ni ricevis kolekton de problemoj de Sro. J. Paluzie eldonitan en volapük... pardonon! en esperanto. Ni recenzos ĝin en nia sekvanta numero.»

La impresado de la redaktoro estas videbla; li ridetis rigardante la libron, kaj li ŝercas. Sro. Paluzie atendis fortan atakon, se ne kontraŭ la verko mem, kontraŭ la lingvo, en kiu ĝi estis redaktita. La sekvanta numero de la *Revue d'Echecs* alvenas; la redaktoro parolas tiel:

«Sesdek Ŝakproblemoj de J. Paluzie y Lucena, 337, str. Diputació, Barcelono (Hispanujo). Sub tiu ĉi titolo la bonega hispana problemisto Paluzie aperigis en lingvo Esperanto kolekton el siaj pli belaj problemoj. La ideo ne estas malbona. Al la ŝako, universala ludo, mankas universala lingvo. Nun, escepte se oni estas poligloto, ne estas rimedo por sekvi la fluon de la ŝaka literaturo. Tio, kio estas verkita en unu lingvo, ofte restas senutila por la alilandaj diletantoj. Por solvi tiun malfacilaĵon, estus necese, ke ĉiu aŭtoro publicu siajn verkojn en Esperanto, universala lingvo. Kiel diras la programo (*sic*), Esperanto estas helpa lingvo, kiun ĉiu civilizita homo devus koni krom sia landalingvo; ĝi estas tre riĉa, tre fleksebla, tre facila al la lernado kaj prononcado de ĉiuj popoloj; ĝi estas neŭtrala lingvo; ĝia adopto vundos nenian trosentemon nacian; unuvorte, oni nur bezonas legi la enkondukon por koni ĉiujn kvalitojn de Esperanto.»

Post ĉio ĉi, kion povus subskribi kiu ajn propagandisto de nia lingvo, la redaktoro dediĉas kvin liniojn al laŭdoj al la verko mem. Jen kial, dank' al artikolo, kiun en kelkaj lingvoj aldonis Sro. Paluzie al sia verko, homo kiu komencas ŝerco kaj mokete, finiĝas tiel serioze, ke ĝi preskaŭ forgesas la aferon priraktitan de la verko!

FRED. PUJULÀ

FERVOJISTA STRIKO

Oni vokas la rezervanojn.

La horoj estas longaj en la netrairataj de vagonaroj stacidomoj. Rigora deĵoro. Oficiroj mezuradante laŭlonge la kajojn. Cigaredpecoj sekvas cigaredpecojn inter la relojn. Soldatoj staras gardon ĉe ĉiu angulo, flanke de ĉiu enuanta valizo, apud ĉiu pordo. Popolamaso rigardas scivoleme, atendas nesciante kion, komentarias fantaziajn.

La okaza telegrafisto — ne, mi ne nomos lin — oscedas kontraŭ la kvadranto sub rigardo de grava serĝento, kiu paŝadas legante broŝureton. De tempo al tempo, post sonoro, la nadlo tremetas, skue rondiras kaj haltas super la literojn, valsas nerve, kaj vekas novan pli larĝan oscedon. «Sen novaĵo»... klak, klak, klak...! «Sen novaĵo!» — «Ankaŭ same» «Nu, kiu vi estas fine?» — Mi? Mi estas N. — Ne eble! Ĉu N. la prezidanto de...? (Ne, mi ne nomos la grupon!) — La sama! — He, kiel vi lasis la movadon en via urbo? — La samideana interparolado daŭras longe. Kiam la telegrafisto levas la kapon, li renkontas la severan rigardon de la serĝento, kiu staras malantaŭ li kun la brakoj plektitaj sur la brusto.

— (Jen mi havos!) — Nu! Sekvu min!... Kaj malproksimen, for de la ĉies rigardado, la serĝento kondukas la interne tremantan telegrafiston. — Jes, mi kulpigis, tamen... konsideru. — Nu! For ĉi tio! Diru: ĉu la verboj en ĝi regas akuzativon?

Kaj li pretiĝis noti la klarigon sur sian ŝlosilon.

III^a Literatura Konkurso de la Kataluna Esperantista Federacio

En suplemento al tiu ĉi numero ni publikigas la liston de Ordinaraĵoj temoj de la III^a Literatura Konkurso. Laŭ ĝia noto VIII ni aperigas ĉi sube tiun de

EKSTERORDINARAJ TEMOJ

- I. *Premio de «La Revuo»*. TEMO: Verki originalan kritikon aŭ studon pri artisto aŭ literaturisto kaj pri lia verkaro. La amplekso de la artikolo ne devas superi dek paĝojn de «La Revuo». PREMIOJ: 1.^a 30 frankojn da libroj el la katalogo de la firmo Hachette & Cie. 2.^a 20 frankojn da libroj el la sama katalogo. Noto. La premiitaj manuskriptoj apartenos al «La Revuo» kaj estos publikigitaj en tiu gazeto.
- II. *Premio de la firmo Adev & Borel*. TEMO: Paĝo pri la «Esperanta Biblioteko Internacia». PREMIO: 3 Ekzempleroj de ĉiu ĝis nun aperinta broŝuro de la «Esperanta Biblioteko Internacia».

Literaturo kreas kaj vivigas la Lingvon *

DEVIZO : Negrava provo

Kiam mi iomete pripensis tion, kio estas Lingvo, ŝajnis al mi ke ĝi estas kvazaŭ rozujo. Kaj dum pripensado pri Literaturo, ĝi ŝajnis al mi la medio, kie la rozujo elkreskas. Kaj mi venis rapide al la konkludo ke, tiel same, kiel rozujo sen medio kie kreskadi mortus, Lingvo sen Literaturo mortus ankaŭ.

Sed, foje, veni rapide al ia konkludo ĝenerale akceptita, povas esti malutile; tial ke, se oni aplikas tiun procedon en ĉiajn rilatojn, oni venos iam al tute malveraj konkludoj. Estas, pro tio necese argumenti la rezonadon, apogante ĝin sur firmajn bazojn, ĉar nur tiel oni povos alveni al konkludoj konfidindaj.

Lingvo estas io miksa el *korpo* kaj *animo*.

Ni nomas Lingvo la aron de sonoj — vortoj — per kiuj ni esprimas aferojn, materiajn aŭ nemateriajn, — kaj la regularon, al kiu ni submetiĝas, uzante kaj interrilatigante la vortojn por esprimi ideojn. Lingvo, do, estas ne nur la leksikono — aro de vortoj, — aŭ la sola gramatiko — aro de reguloj, — sed la kunigo de ambaŭ aferoj.

La *korpo* de Lingvo estas la aro de vortoj — afero materia — taŭgantaj al ni por esprimi ideojn, kiuj estas la *animo* ĝia.

Se ni esploras tiun ĉi animon, ni konstatos ke la ideoj, el kiuj ĝi konsistas, estas tute samaj ĉe ĉiuj lingvoj, pro tio ke kian ajn penson ni povas esprimi diversmaniere; ni povas sekve forlasi konsideradon pri la animo de Lingvo, ĉar ĝi estas sama ĉe ĉiuj idiomoj. Ĉio de ni dirota rilatos tial nur lingvakorpon.

Lingvo estas nepre bezonata ĉe la homa vivado; ĝi estas tio, kio diferencigas la homon de ĉio restanta en la Mondo, kaj ĝi estas tiel samesenca kun liaj bonesto kaj vivmaniero, ke la dekadenccon de Lingvo sekvis ĉiaokaze defalo de la popolo ĝin parolanta.

Tio estas klare komprenebla : ne senigante la homon je lia inteligento, eĉ konservante al li ĉiujn liajn povojn, vi forprenu de li la povon esprimadi siajn pensojn, interŝanĝadi kun similuloj siajn ideojn, kaj donu al li kompense eĉ tutan dekon da brakoj : neniel li diferencigis je la bestoj. Sed, forprenu ĉiujn liajn membrojn, ĉiujn

* Premiita en la II^a Literatura Konkurso de K. E. F.

liajn brakojn, kaj lasu al li parolpovon — kaj la homo daŭros estante la reĝo de la Naturo : la Homaro progresados kiel nun, senĉese.

La homo celadas pliperfektigi, kaj pliperfektigi sekve ĉion, kio lin ĉirkaŭas. Se en la antaŭa paragrafo ni konsentis, ke la lingvo estas lia ĉefa, nepra progresilo, ni devas konsenti, logike, ke se per ĝi li devas pliperfektigi sian ĉirkaŭantaĵon, ju pli perfekta estos la laborilo, des pli perfektaj estos, ĉe samaj kondiĉoj, la faritaj laboroj.

Krom tio, ĉe lingvo okazas same kiel ĉe akvo : kiam ĝi fluas, ĝi konserviĝas pura kaj diafana; sed, haltinte, starante, ĝi putriĝas iom post iom iĝante netravidebla. Por ke lingvo ne putriĝu tiele, la homo estas devigata ĝin fluigi kaj uzadi, ĝin konservante kaj perfektigante — kaj tiam li sin donas al verkado, al kreado de Literaturo.

Literaturo estas do, la pero per kiu la homo pliperfektigas sian Lingvon.

Homaro parolis nur unu lingvon. Ĝi disopiĝis kaj ĉiu aro, — laŭ la influoj de la naturaj ecoj de la loko, kie ĝi enloĝiĝis, kaj kiel konsekvenco de tio, ke la parolvortoj estas io intime kunligita kun la organoj de parolo, — deŝanĝadis la primitivajn sonojn, aliformigante malrapide sian lingvon, ĝis alveno al reciproka nekomprenejo; el ĉiu lingvo, kiu deveniĝis tiel, naskiĝis sammaniere aliaj, kaj el tiuj ĉi — ankoraŭ aliaj; ĝis oni venis al lingvoj, kiujn ni nomas vivantaj, uzataj nuntempe en la mondo.

Dum ia lingvo kreskadis, ekzistis nur la rozujo de nia bildkomparo, sole kun foliaro. La idiomo estadis malglata, maldelikata. Sed literaturo ekiĝis; la homo komencis esprimi la Belon per parolo, — kaj la rozujo ekburĝonis : literaturo estis kvazaŭ aero nutranta la florontan kreskaĵon; kaj, ĝi ja ne similis nur je nutra aero, sed ankaŭ je lumo.

La kreitaĵoj vegetantaj en mallumo, ne vidataj de lumradioj estas tutblankaj. Tio ĉi estas fenomeno elkonita de ĉiu instruitulo. La bestoj, stalaktitoj, stalagmitoj, k. c. kiuj restadas en la interno de kavernoj, ne ricevante lumkison estas senmakule blankaj.

Tio sama estis ĉe la rozujo de nia rakonto. Sen literaturo ĝiaj floroj estis sennuance blankaj, sed tiu ekeksistis, la rozoj ricevis ĝian lumon kaj varie belkoloriĝis. Tiam rozujo estis bela. Sin nutrante per la radikoj — klasikuloj, antaŭirantoj — kiuj eniĝas en la teron de la antikva deveno de la lingvo, kaj sin orname ŝirmante per folioj — vulgara parolo, ordinara lingvo — ĝi naskis belajn rozojn, — literaturaĵojn.

Sed tiuj ĉi neniel ekzistus, se antaŭe medio, kie elkreskadi ne

estus ankaŭ ekzistinta. Se la homo ne estus sentinta bezonon esprimi daŭre la Belon, igante nepereigeblaj per io materia, sentebla, la forflugantajn sonojn de lingvo, tiu ĉi ne estus kreskinta, ne estus florinta.

Literaturo, medio kie florkreskas Lingvo, estas sekve la sola elemento ĝin viviganta.

Tamen, Literaturo ne nur partoprenas en la vivigado de Lingvo, sed ankaŭ en ĝia kunkreado.

Ĉiuj lingvoj fariĝis blinde. Same kiel homo, sin ekzercante korpe, kreskadas, ankaŭ lingvo uzate kreskis, kaj ellaboradate, iel memkreiĝis, tial ke ne entute naskiĝinte subite, sed iompostio me, ĝi kreadis sin mem, blinde tamen, kaj senkonscie.

La perilo per kiu ni partoprenis en la kreado de Lingvo estis Literaturo. Ĝin ni povus difini jene : Literaturo estas aro de elmontraĵoj lingvaj ĉe kiuj la homo priskribas aŭ admiras la Belon per la parolo.

Komence, la homo eksentis la Belon *grosso modo* kaj la lingvo per kiu li ĝin tradukis egalvaloris samgrade je la belosentado. Sed tia sentŝatado fariĝadis pli subtila kaj ĝi bezonis, por esti ĝuste esprimita, perojn pli adekvatajn, esprimformojn novajn, kiuj poste venis riĉigi la lingvon. Tiuj ĉi nove enkondukitaj formoj forpelis la antikvajn, neĝustajn, ilin anstataŭante, kaj estante anstataŭitaj siavice de aliaj pli novaj, kiuj poste iĝis ankoraŭ ne sufiĉe precizaj.

La lingvo, tiel, deŝanĝiĝis malrapide, kaj la literaturo estis la kaŭzo de tia ŝanĝado, ĉar se la homo ne estus volonta esprimi la Belon per Lingvo — kio estas Literaturo — tiu ĉi ne estus ekzistinta kaj la lingvo ankaŭ ne estus kreskinta ellaboriĝante, aliformiĝante de embrio en vivantaĵon.

Ni konstatas, do, ke Literaturo estas kio kreas Lingvon kaj ĝin vivigas kaj kreskigas.

Ni diris supre, ke la homo konstante celas pliperfektigon, kio estas aksioma, ne bezonante pruvon. Ni aldonis, ke lia nepra pliperfektigiĝo estas la Lingvo kaj ni pruvis, ke tiu ĉi kreske grandiĝas dank' al la Literaturo.

Sed ni konsentis ankaŭ, ke des pli perfekta devos esti Lingvo, ju pli alta estas la stato de perfektigo de la homoj ĝin uzantaj, ĉar se tio ne okazus ili ne povus esprimi grafike ĉiujn subtilaĵojn de sia penso.

Estas do necese, nepre, ke la Lingvo evoluciadu, por ke ĝi povu sekvi la antaŭenmarŝadon de la Homaro ĝin uzanta. Kaj tial ke

la maniero tion atingi estas la kulturigo de Literaturo, necese estas pliriĉigi kaj pliperfektigi tiun ĉi, por ke la Lingvo ne mortu, nenigante kun si la popolon, kiu ĝin parolas.

Tiu ĉi lasta konkludo estas tute atentinda de la Esperantistoj. Efektive. Ĝis nun ni parolis abstrakte pri la malsamaj lingvoj, kiujn la diversaj popoloj uzas, kaj ni konsideris la efikojn produktitajn en tiuj aluditaj lingvoj.

Nun, ni estas en la okazo konsideri, ke Esperanto ne nur rilatas unu aŭ kelkajn popolojn loĝantajn sur Tero, sed ĉiujn ope, kaj ke, se ne nuntempe, almenaŭ pli malfrue, ĝiaj kreskado kaj florado rilatas la tutan Homaron. Estas pro tio tutnecese, ke ni zorgu atente la pligrandigon kaj kreskadon de nia Literaturo; kaj kvankam ni, internacilingvanoj, ne devas timi neregulajn, blindajn ŝanĝojn de lingvaj formoj, ni devas klopodi, ke la evolucia anstataŭigo de iaj formoj per aliaj pli perfektaj estu nur konsentita kiam estos palpeble elpruvita ĝia taŭgeco.

Alimaniere, ni povus ekpereigi grave la estonton de nia sankta entrepreno.

Ĉi tiuj konsideroj estas nekompletaj. Ĉiu paragrafo da tiom interesa afero povus esti temo de unu traktato. Mi nur skizis supraĵe la proponitan demandon, en la espero ke la klara bonkompreno de miaj legantoj plenigos la foreston de tiaj tezoj, kiujn ni ordinare akceptas kiel pruvitajn, tial ke elstudado pri ili postulus fortojn, kiujn mi ne havas.

JOZEFO GRAU.

PARKURBO ESPERANTO

Pri tiu tre grava kaj serioza entrepreno ni ne povas hodiaŭ longe raportti. Por atingi la efektivigon de tiu plano la Propaganda Ligo fondita por tiu celo akiris jam apud München (Germanujo) unu milionon da kvadrataj metroj da tero. Niaj kunfederacianoj, kiuj volos ricevi detalajn sciigojn, povas dume sin turni al la PROPAGANDA LIGO PARKURBO ESPERANTO, Grafelfing München, 8 Pfandhausstrasse, petante la ilustritajn prospektojn senpage dissendatajn — K. E.

Internacia Konkurso de Stampoj

organizita de «Olot Stelo»

La grupo «Olot Stelo» aljuĝos:

- 1.^e Premion al la esperantista societo aŭ grupo, kies stampo havos pli grandan artan valoron.
- 2.^e Premion al la esperantista societo aŭ grupo, kies stampo pli bone simbolas la ideon de l'Esperanto.
(La premioj konsistos el : Diploma, Memorigaĵo-Jarlibro de la Kongreso, Jarabono al «Kataluna Esperantisto.»)
- 3.^e Honoran diplomon al la aŭtoroj de la premiitaj stampoj.

NOTOJ.

- I. «Olot Stelo» rajtigas la juĝantojn aljuĝi tiom da mencioj, kiom ili opinios necesaj (Diplomo, Memorigaĵo-Jarlibro de la Kongreso.)
- II. La konkursantaj stampoj devos esti stampitaj sur kartoneto el formato poŝtkartal
- III. Ili devos esti senditaj antaŭ la 1.^a de Marto 1913.
- IV. La stampo de «Olot Stelo» ne partoprenos la konkurson.
- V. La senditaj stampoj estos ekspoziciitaj dum la Kongreso.
- VI. La atesto de ricevo kaj verdikto aperos en la gazeto «Kataluna Esperantisto».
- VII. La stampoj kaj korespondaĵoj pri la konkurso devos esti sendataj al la Prezidanto de la Organiza Komisiono, Sro. Pere Roqué, strato Pardal, 13, *Olot* (Katalunujo-Hispanujo)
- VIII. La juĝantaro konsistos el la jenaj sinjoroj:

Prezidanto : Sro. Anton Serra, Direktoro de la Fabrikejo de Ceramiko «La Carmelitana». *Vic-Prezidanto*. — Sro. Melcior Domenge, direktoro de la Akademio de Belartoj kaj Industriartoj en Olot. *Sekretario*. — Sro. Martí Casadevall, skulptisto en la laborejo «Las Artes Religiosas». *Vic-Sekretario*. — Sro. Mariano Batlle, sub-direktoro de la «Arte Cristiano» kaj fotografia kritikisto. *Membroj*. — Sro. Josep Berga, direktoro de la «Lernejo de Belartoj», vic-prezidanto de la Komitato de la Muzeo-Biblioteko de Olot, Akademiano de la Reĝa Akademio de Belartoj de Sankta Ferdinando en Madrido. Sro. Toribio Sala skulptisto en «El Sagrado Corazón». Sro. Josep M.ª Garganta, prezidanto de «Olot Stelo» kaj de «Ĝ. E. L.» Sro. Manel Prat, sekretario de «Olot Stelo» kaj de «Ĝ. E. L.» Sro. Josep Boix, vicsekretario de «Olot Stelo».

Olot, Novembron 1912.

Por la Organiza Komitato

La Prezidanto
ANTON FORTET

La Sekretario
PERE ROQUE

BIBLIOGRAFIO

Tutmonda Biblioteko je la memoro de L. Tolstoj. (Eldonoj noj. 1016-1018, 1032-1034, 1037, 1054, 1063 de la firmo «Posrednik» (Peranto). L. Tolstoj. *Dio, unu por ĉiuj.* (Surata kafejo.) — Prezo: 5 sd.— *Unu animo en ĉiuj*, Prezo: 5 sd.— *Unua ŝtupo, aŭ senmortiga nutrado.* — Prezo: 11 sd.— Tradukitaj de A. N. Sarapov.— *Dio vidas veron sed ne baldaŭ diros.* — Prezo: 5 sd.— *Du maljunuloj*; Prezo: 17 sd.— *Kaŭkaza militkaptito.* — Prezo: 9 sd.— *Per kio homoj estas vivaj.* — Prezo: 8 sd.— *Kie estas amo, tie estas Dio.* — Prezo: 7 sd.— *Sieĝo de Sebastopolo.* — Prezo: 17 sd.— Tradukitaj de N. Kabanov.— Por mendoj sin turni en la ĉefan librotenejon de la eldonoj de «Posrednik»: Moskvo, Arbato, 36, d. Testov, al 1. 1. Gorbunov.

La firmo POSREDNIK (Peranto) el Moskvo, fondita de L. Tolstoj en 1885 kaj nun esperantia entrepreno «starigis kiel sian taskon eldonadon de libroj disvastigantaj ideojn de la frata unuiĝo de homoj kaj de ĉio vivanta en mondo». Ĝi nepre devis adopti Esperanton kiel plej adekvatan instrumenton por tiu nobla celo, kaj ĝi aplaŭdinde dediĉas al la memoro de sia eminenta fondinto serion de esperantaj eldonaĵoj, kiuj aperados sub la nomo de «Tutmonda Biblioteko».

Se la loko ne mankus al mi, mi povus eldiri nun la longajn konsiderojn kiujn kaŭzis en mi la vido de tiuj naŭ broŝuroj, entenantaj verkojn de Tolstoj, per kiuj komenciĝas tiu biblioteko. Preskaŭ neniuj homoj el nia generacio kaj el tiuj, kiuj la nian sekvas, ne sentis almenaŭ dum unu momento profundan simpatian kaj admiron por la genia literaturisto. Kiam tuj post lia morto la kinematografejoj projekciis filmojn el la vivo de Tolstoj ĉiuj barcelonanoj sin interpuŝis reciproke por esti la unuaj konatigi kun la intimaj agoj de la favorita aŭtoro. Ĝi estis kvazaŭ febro! Sed kiujn ideojn havis niaj samlandanoj pri la ideoj de la grafo? Ho ve, tio jam estas eĉ nedivenebla. La plimulto, kiu ne konas francan lingvon, legis la Tolstojajn verkojn per hispanaj tradukoj, kiuj ne kondukis aŭtorojn kaj eldonistojn al eŝafodo ĉar la homaro, kiu faris leĝojn por puni la frakason de korpa membro ne decidis ankoraŭ leĝodiri, ke la cerbo estas la plej respektinda kaj protektinda el la homaj organoj. Tiuj tradukoj faritaj tra franca lingvo de homoj, kiuj plej ofte ne konas la francan nek eĉ la hispanan lingvojn estas la plej trafa ekzemplo de la grado de malnobleco, kiun homoj povas atingi allogitaj de mona profito. La verkoj de Tolstoj estas en ili torturitaj, senigitaj je ĉapitroj, je paĝoj da teksto! ofte plilongigitaj! por ke ili entenu en antaŭdifinita nombro da paĝoj! Nedelikataj eldonistoj, profitante la neekziston de internacia literatura kontrakto inter Rusujo kaj Hispanujo ŝtelmetis manojn sur tiujn verkojn, kaj dum ili, en kelkaj jaroj, de simplaj kompostistoj fariĝis milionuloj, la tradukintoj enspezis po soldo la paĝo! Kaj eĉ ne unu centimo transiris la rusajn doganojn!

Amikoj esperantistoj, profitu nun la okazon konatigi kun la veraj verkoj de Tolstoj kaj uzu ilin propagandante Esperanton por senmaskigi la ekspluatistojn de l'intelektulo per la rimarkigo de la falsaj tradukaĵoj. Vi kontribuos duoble en la kulturo de nia lando.

* * *

La Esperanta Scienca kaj Literatura Libraro (Krakovo, Strato Retoryka 10. Aŭstrio-Galicio) rekomendas al ni presadon de cirkulero, kaj ni pro manko de loko ne povas komplezi ĝin entute. Malgranda eltiraĵo donos tamen ideon al niaj legantoj:

«Samideanoj! Ĉu nia literaturo longe ankoraŭ devas sole servi al esprimado de belsonaj frazoj kaj subtilaj parolturnoj? Aŭ ĉu prefere jam venis la tempo, ke ĝi fariĝu luma disportanto de ĉiuj utilaj kaj fruktodonaĵoj — potenca bata: lilo kontraŭ ĉiuj nigraj fortoj kaj perfortoj, premantaj la mondon?! Por almenaŭ en malgranda mezuro efektiviĝi tiun ĉi idealon, ni, subskribintoj decidis eldoni serion da libroj, kiuj per la sekvanta eco principe diferencas de similaj eldonaĵoj. «Ĉiu libro kostas tiom, kiom kostas ĝia preso.» C. Kronenberg. E. Pfeffer. A. Czubyński.» Post alsendo de almenaŭ 1. Sm. ĉiu grupo aŭ aparta samideano ricevos senprokraste kaj afrankite kolekton de jam aperintaj libroj en amplekso de almenaŭ 640 paĝoj da teksto.

Al tiu libraro apartenas la jena verko:

Ekonomio Socia. Kio ĝi estas kaj kion ĝi instruas. — Dro. J. B. Marchlewski. — Prezo : 10 sd. (25 cntoj.). Laŭ la pola eldono esperantigis Emilo Pfeffer. 1912.

Ĝi estas la unua el la jena serio : *Historio de l' Granda Franca Revolucio*, F. Perl. — *La moderna alkoholismo*, Dino. Daszyńska-Golińska. — *La teksistoj*, G. Hauptmann. — *La politiko de l' popolo*, Dro. A. Menger. — *La deveno de l' homo*, W. Bolsche. Tre interesa verko. Bona Esperanto. Flua stilo.

Petaloj. — Aro da versaĵoj originale verkitaĵoj en Esperanto de Czeslaw Kozłowski. — Kiew. Eldono de Cz. Kozłowski. — Malo-Vladimirska. 26. 1912. — Mendebila rekte de l'aŭtoro (supra adreso); dum Junio-Aŭgusto : St. Olšanica, Kievska. gub., Prusy. Prezo : 0.250 Sm. Transpagiloj de Ĉekbanko estas akceptataj.

Por niaj latinaj oreloj ne ekzistas rimo inter nominativo kaj akuzativo (vian respond-vorton — kvazaŭ antaŭ morto; per blanka tavolo — sub neĝo primoln) nek en simila jena versaĵo:

«En ĉi tiu tago pala
Mi trovis sur korto
la kanteman najtingalon...
ĝi estis jam morta.»

Tia konstruado estas en nia literaturo sufiĉe nekorekta, kaj ni kuraĝas opinii, ke nia maniero kompreni la versan muzikon devas esti ankaŭ aplikita al la Esperanta versofarado. Ĝi estas afero, kiu ne rilatas nur la lingvon, sed ĉefe la belon. Senrimaj versoj estas multe pli agrablaj al orelo, ol versoj kies rimado estas ne unueca, kaj povas kredigi nelertecon de l'aŭtoro.

TAMEN

★ ★ ★

SUSCRIPCIO
PER A L'ADQUISICIO DE LA SENYERA DE K. E. F.

Sr. A. Codorniu	25	Ptes.
» J. Amades	5	»
» J. Buxó	5	»
» G. Galcerán	5	»
» E. Pujulá	5	»
» E. Pellicer	5	»
» J. Monjonell	3	»
» J. Piferrer	5	»
» P. Ustrell	5	»
«Esperanta Semo»	5	»
Sr. J. Romeu Ambrós	1	»
Total		69 Ptes.

Segueix oberta la suscripció.

Katalunaj efemeridoj

DECEMBRO

1909. — La kataluna ĉiutaga ĵurnalo «El Poble Català» ekpublicas esperantan rubrikon redaktotan de Sro. Robreño el Vilafranca.

— La ĵurnalo «Diario de Barcelona» publicas interesajn artikolojn de ingeniero Dro. F. Pons pri Esperanto.

— La ilustrita gazeto «Feminal» publicas artikolon de Sinjorino Rosals pri la kataluna virino en la Esperanta movado.

— En la «Lernejo de Sant Ramon de Penyafort» el Vilafranca del Penadès, fondiĝas studenta asocio sub la nomo «Studenta Esperantista Juneco».

— En la «Lernejo de la Sankta-Koro-de-Jesuo» el Vic, direktata de la Dominikaj Monaĥinoj, malfermiĝas kurso de Esperanto.

— Dro. Joseph Mor fondas la grupon de Cervià.

— Fondiĝas grupoj en Artesa kaj Borges Blanques.

31. — Festeno en *Mundial Palace* kun ĉeesto de 200 kunmangantoj organizita de la lernantoj de Esperanto honore al la profesoroj.

Okaze de la IV^a Kongreso de la «Kataluna Esperantista Federacio» kiu havos lokon en Olot, la grupo «Oloti Stelo» organizos gravan ekspozicion esperantistan de revuoj, broŝuroj, verkoj, fotografajoj de membroj de grupoj, k. t. p., kaj ĝi petas ĉiujn grupojn kaj samideanojn, ili volu kontribui al la sukceso sendante esperantaĵojn al la Prezidanto de la Organiza Komitato de la Stampa konkurso Sro. Pere Roque — Pardal, 13, Olot. — Katalunujo-Hispanujo.

ENLANDA MOVADO

El 16 d'Agost mori a Litzelstetlen, avent complert els 81 anys, en Martí Schleyer, l'inventor del Volapük. Fou el primer ome qui obtingué resultats practics de la llengua internacional per ell inventada. Nosaltres que admirem en ell al precursor de nostra idea, ens asociem a la dolor dels qui plorej la perdua del gran ome.

SANT FELIU DE GUIXOLS

La 15-16^{an} de Septembro okazis en tiu urbo Kongreseto de Ĝerona Esperantista Ligo, kiun ĉestis 79 samideanoj kaj aliĝis sep grupoj. La 15^{an} jam de antaŭ la alveno de la vagonaro atendis en la enveturejo la membroj de «Frateco» kun ĝia standardo, reprezentantoj de enurbaj societoj, raportistoj de lokaj jurnalaj, k. t. p.

Kiam la vagonaro alveturis, muzikistaro ludis *La Espero*'n, kiun kantis la esperantistoj, kaj post salutoj, bonvenoj, k. c. ĉiuj gesamideanoj aliris al la Urbdomo, kie la Urbestro Sro. Durán kaj kelkaj Urbkonsilantoj atendis ilin. Per bela parolado la Urbestro salutis la kongresanojn kaj deziris rapidan progresadon kaj baldaŭnan sukceson al nia Esperanto, kiun li parolis dum li malfermis la III^{an} Kongreseton de Ĝ. E. L. meze de varma aplaŭdado. Sro. Campistol, prezidinto de la II^a dankis afable liajn vortojn.

La grupo «Frateco» regalis tiam la samideanojn per honora vermo en la trinkejo «El Dorado»

Posttagmeze ĉe la Urbodomo okazis labora kunsido. Aprobinte la financon raporton de la Ligo, la kunsidantoj decidis, ke la venonta kongreseto de Ĝ. E. L. havu lokon en Olot, kaj oni tial elektis, kiel ĝiajn prezidanton kaj sekretarion, Srojn. Garganta kaj Prat, respektive, kiuj havos samtempe la samajn oficojn ĉe la komitato de la Ĝerona Ligo. Tiu komitato devos logi ĉiujare en la urbo, kie efektiviĝos la sekvonta kongreseto. Ankaŭ estis decidate, translokigi la nunan sidejon de Ĝ. E. L., en la grupon de Girona, kaj akiri standardon por la Ligo.

Oni faris poste viziton ĉe la fabriko de elektro, kie la Direktoro kaj oficistoj bone akceptis la vizitantojn. Vespere kelkaj el la anoj de *Frateco* ludis la triaktan komedion de Schiller «La nevo kiel onklo» tradukitan de Sro. Stewart. Ĉiuj ludantoj bone prezentis siajn rolojn kaj ricevis fortan aplaŭdon de la multaj alestantoj.

La 16^{an} oni ekskursis je la deknua matene al la bela loko «Segaró». La vojaĝo, kiun oni faris per barko, estis agrabla. Tie la ekskursantoj gaje festenis kaj dum la tostoj Sro. Delfi Dalmau petis de ĉiuj entuziasmon kaj konstantan helpon por atingi la plenan sukceson, de ĉiuj deziratan. Sro. Rodó, de Santa Coloma, legis originalan poezion kaj lia fratino fraŭlino Mario ludis katalune *La Espero*'n. Ili ambaŭ estis varme aplaŭditaj. Fine, Sro. Presas, prezidanto de la Organiza Komitato dankis ĉiujn por la helpo donita kaj deziris al la IV^a bonan

sukceson. Krioj *Vivu Esperanto*, *Vivu Zamenhof*, aŭdiĝis ĉe la fino post kantado de nia himno.

Vespere post kunsido, ĉe kiu oni konkludis peti la Urbeŝtraron bonvolu alpreni la nomon de nia Majstro por unu strato, estis ludataj en la «Mara Promenejo» kelke da sardanoj. Multaj gejunuloj dancis kun niaj gesamideanoj la katalunan dancon.

La senlaca propagandisto Sro. Delfi Dalmau, faris publikan paroladon grandare ĉeestatan de ĉiurangaj urbanoj pri la temo *Libereco, Amo kaj Progreso sin trovas en Esperanto*. Per sia facila parolo nia amiko vekis fortan simpatian al nia ideo kaj ricevis merititan ovacion.

Bela bukedbalo kronis la festojn de la III^a Kongreseto de la ĝeronprovincaj samideanoj.

BARCELONO

En la komercista societo «Foment del Treball Nacional» la prezidanto de K. E. F. faris interesan paroladon la 21^{an} de lasta Novembro.

Antaŭ klera ĉeestantaro, kiu premiis per laŭta aplaŭdado lian belan propagandon, Sro. Rómul S. Rocamora disvolvis elokvente la anoncitan temon, dirante, ke feliĉe Esperanto komencas esti akceptata de niaj komercistoj, kiuj antaŭ nelonge ankoraŭ ne atentis pri ĝi. Ĉuste tio, li diras, estas la por ni plej kuraĝiga afero, tial ke nur tiuj elpensitaĵoj, kiujn komercistaro prenis kun intereseemo, atingis plenan venkon. Aludas la faman komercan kodon nomatan «Libre del Consulat de Mar», kiu alformigis sian spiriton en ĉiujn komercajn kodojn de la ceteraj popoloj, nur tial, ĉar ĝi estis verkita en la tempo, kiam tia kodo estis necesa. El tiu fakto li konkludas, ke niaj komercistoj devas la unuaj grandare uzi Esperanton, kaj tio havigos al ili influon kaj gravecon efektivajn, tial ke venis jam la tempo en kiu la mondo bezonas helpingvon.

Li citas, kiel ekzemplon montrantan, ke la mokoĵe la esperantistoj nenion valoras, tion kio okazis ĉe Kristanismo. Malgraŭ ke ĝi aperis, kiam la mondo ĝin forte bezonis, la homaro ricevis ĝin kun mokoĵoj kaj ĝin kontraŭbatalis. Ĉe aviado, kiun antaŭvidis la antikvaj grekoj — li aludis fabelon pri Ikaro — kaj profetis la genia Leonardo da Vinci, same okazis, kaj tamen nun ĝi estas fakto, kiu per si mem sin trudas al la antaŭtempaj mokintoj. Videble, do, la ideoj devas por plene flori atendi ĝis multa tempo forpasis: oni ne povos pro tio, aserti ke Esperanto ne progresis; dum 25 jaroj ĝi disvastiĝis mirinde.

Li prezentas komparon inter la senordo reganta antaŭ la enkonduko de la decimala komuna sistemo de mezuroj kaj pesunuoj kaj la nuna ĥaoso lingva, kaj montras ke, tiel same kiel tiu sistemo solvis tian senordon, Esperanto solvos la lingvan problemon. Ne solvos, ĝi solvis jam ĝin; konstati nur la elokventan fakton: en la internaciaj konkursoj katalunaj, multajn premiojn gajnis ne katalunoj, kaj niaj samlandanoj atingis eksterlande premiojn kaj honorojn ĉe similaj konkursoj. Sen Esperanto tio ne estus ebla: malfacileco de l' naturaj lingvoj ĝin malebligas.

Tamen, ni vidas ke multaj katalunoj, eĉ ne bone konante nian lingvon, ekstudas alian fremdan, kiun ili ne sukcesas entute posedi. Sed ni ne kontraŭstaras

kvankam ni bedaŭras tion. Tiuj senprofite lernintaj, tial plej multe povos taksu la valoron de nia lingvo, kiu ĉe ĉiuj ordoj plenumis la kondiĉojn de tia. Dokumentaro, — revuoj, katalogoj, ĵurnaloj, korespondadoj, k. t. p. — kiun li montras, klare tion pravas.

Fine, invitante la komercistojn pripensi la elmontritajn ideojn, li certigas ke ni havos kuraĝan persistecon laboradi kaj propagandi ĝis tiam, kiam nia komercistaro uzados Esperanton, kaj profitos el ĝia utileco.

Multaj aŭskultintoj gratulis la parolinton kaj trarigardis la dokumentojn, kiujn Sro. Rocamora alportis por pravigi siajn asertojn. Al la kara prezidanto de K. E. F. ni ankaŭ kore gratulas por bela parolado, kiun ni skize raportis. — J. G.

— Manko de loko malpermesas, ke ni publikigu leteron, per kiu Sroj. Jako Claramunt, Jozefo Puig, Petro Rovira kaj aliaj el *Esperanta Racionala Grupo* kore dankas niajn samideanojn de Tarragono por ilia sindona kaj afabla helpo, kiun ili ricevis dum sia vizito tra la interesantaj antikvaĵoj de la II^a Kongresurbo de K. E. F.

— La diplomitaj profesoroj de K. E. F. okazigas ĉiumerkrede je la 10^a vespere ĉe la grupo *Semo* (Ateneu Enciclopedic Popular, str. Carme, 30) legokurson, kiun povos alesti ĉiuj geesperantistoj.

MANLLEU

La propagando, okazigita de «Esperantista Amikeco», kiun faris en Aŭgusto Sroj. Jozefo Grau kaj Johano Campdelacreu, jam donis frukton. La du kursoj por ambaŭ seksoj donataj en la sidejo de la grupo estas tre ĉeestataj. — B. *Nogué*.

VENDRELL

La grupo «Frateco» laŭ peto de kelkaj entuziasmuloj invitis la gesamideanojn de «Laboro Esperanta» kaj «Tarragono Esperanta», kiuj elektis por tio reprezentantojn, organizi propagandan feston en la najbara vilaĝo Calafell, por fondi esperantan grupon. Ĝi okazis la 27^a de Oktobro kaj dum ĝi parolis Sroj. J. Jané, el Calafell, kiu prezidis; Ll. Corbella, kiu legis belan laboron de A. Martorell; J. Marcé, D. Roig, de T. E. : J. Escofet, de L. E. kaj J. Martorell. Resumis la paroladojn Sro. J. Jané, sciigante la geĉeestantojn, ke la esperanta grupo el Calafell, estos nomata «Laboro kaj Kulturo». La festo tre sukcesis. La multnombra ĉeestantaro tre entuziasme aplaudis la parolintojn.

— La esperanta grupo «Frateco» elektis la jenan komitaton : *Prezidanto* Sro. J. Martorell : *Sekretario*, Sro. S. Esvertit : *Kasisto*, Sro. Ll. Corbella : *Bibliotekisto*, Sro. R. Batlle. — *La Delegito*.

Ĉiuj samideanoj, kiuj sendos la kotizon de Sm. 6 (Fr. 15) al la Komitato de la 9.ª Universala Kongreso en Ĝenovo, (adreso : Kongreso de Esperanto — Genova-Italia) ricevos senpage de tiam la gazeton «Itala Esperantisto», kiu detale raportos pri la preparoj de la Kongreso.

PER ALS FEDERATS

Grans són les millores fetes en aquesta revista, durant l'any que acabem, i més grans voldriem fer-les els que estem encarregats de vetllar per la prosperitat de la nostra aimada K. E. F. A mida del creixement d'aquesta, hem anat augmentant l'importància i les condicions materials del KATALUNA ESPERANTISTO, i segurament els nostres companys de Federació n'han estat ben joiosos. També nosaltres, que, volent seguir la via empresa, aviem projectat per a l'any vinent un augment en el nombre de pàgines de K. E. Però, al fer els comptes necessaris per formalitzar el presupost del proxí any, hem trobat unes quantes dificultats d'ordre administratiu, que 'ns impedeixen realitzar el nostre desig, i de les quals volem parlar als nostres benvolguts companys.

Una d'elles, la principal, es el no gaire interès que posen alguns federats i delegats en facilitar les tasques de l'Administració, deixant d'enviar desseguida aquelles quantitats, import de quotes, que han d'esser-nos remeses, o esperant, per fer-ho, que per nosaltres els siguin demanades. Això constitueix un gran entrebanc, tota vegada que no podem disposar d'altres cabals que 'ls que produeix la recaudació de quotes; i, essent grans les despeses a que avem d'atendre, ens trobem qualque vegada en presència de dificultats innecessaries.

A més, serà bo recordar als nostres *kunfederacianoj* que es molt lloable feina procurar, prop dels amics, o parents, o coneguts, que 's facin socis de la nostra organització, ja que 'l que 'u fa així no sols contribueix a l'expansió de l'Esperanto, sinó que beneficia sos propis interessos, puix per un preu reduït se li servirà una revista que de dia en dia augmentarà d'importància.

A quin dels nostres companys no li serà possible aconseguir que un germà, o un amic o un company de grup, se federi per a l'any vinent? Tots podrem fàcilment fer-ho: imagineu l'expansió de la K. E. F. si tots ens ho prenguessim amb interès! Esperant que així 'u fareu, acompanyem, amb el present número, un butlletí d'adesió, i 'us preguem que, al remetre-nos lo abans possible les vostres quotes, procureu ajuntar-hiles dels nous companys que aureu reclutat.

Es aquesta una tasca fàcil si 's té en compte que, entre 'ls milers de socis que integren els 49 grups adherits a la Federació, són moltíssims els que encara no 'n són membres, amb tot i veure amb gran simpatia l'entitat capdal de l'Esperantisme a Catalunya. Pel bé de l'Esperanto i del propi de cadascú, vos estimula a treballar fins a doblar el nostre nombre de socis.

JOAN PIFERRER

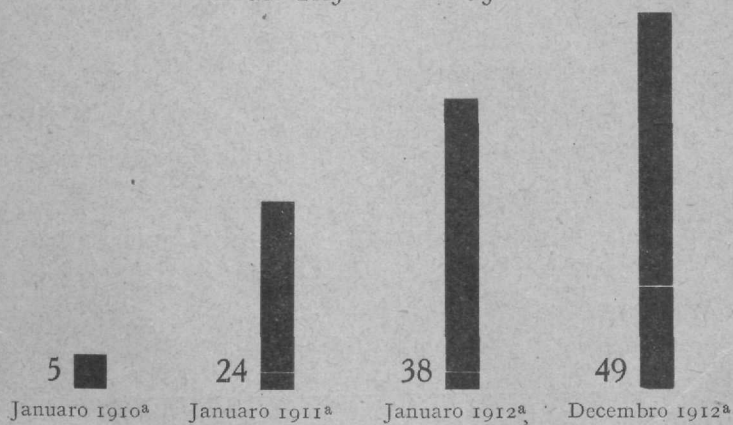
Caixer-Administrador de «K. E. F.»

KORESPONDADO

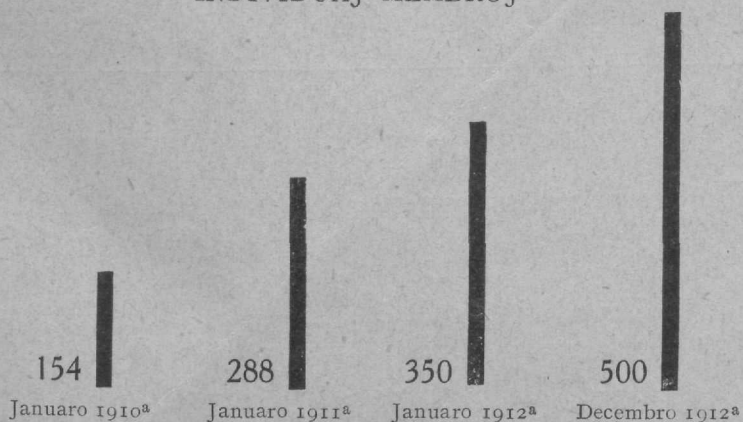
Sro. A. Torné, Barcelono. Vi povas publikigi vian verkon citindan, aldona la noton: «Kun permeso de Kataluna Esperantisto». — Sro. S. Esvertit. Vendrell. Nian gratulon al vi: vi sendube sukcesos aligi al nia Federacio la novan grupon.

GRAFIKAĴO DE LA PROSPERADO DE LA KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO

ALIGINTAJ SOCIETOJ

INDIVIDUAJ MEMBROJ

=====**Ni rekomendas la abonon al**=====

LA ONDO DE ESPERANTO

MONATA ILUSTRATA REVUO

(fondita en la jaro 1909)

La abonantoj de la j. 1912 jam ricevis senpage romanon de A. Tolstoj «*Princo Serebrjaniŝ*» kies prezo por ne-abonintoj estas Sm. 1,60 afr. Nun ĉiu abonanto de la j. 1913, — krom 12 n-roj de l'gazeto, — senpage ricevos donace belan Esper. libron :

ORIENTA ALMANAKO

el la lingvoj japana, ĥina, araba, ĥinda, sanskrita, persa, armena, kartvela k. t. p., k. t. p.
«La Ondo» aperas akurate la 1-an daton, novstile. Ĉiu n-ro havas 16 — 24 paĝ. Formato 17 X 26. Bela kovrilo

Literaturaj konkursoj kun premioj. Portretoj de konataj Esperantistoj. Diversaj ilustraĵoj. Beletristiko originala kaj tradukita. Plena kroniko. Bibliografio. Amuza fako (kun premioj), Anekdotaro. Korespondo tutmonda. (Poŝtk. ilustr.)

Anonco en «Koresp. Fako» 3 respondkuponoj

La abonpagon (2 rubl. = 2, 120 sm). oni sendu al librejo «Esperanto» (Moskvo, Tverskaja, 26, Ruslando) aŭ al aliaj Espero librejoj — poŝtmandate, respondkupone, papermone, per bankĉekoj aŭ per transpag. de Esp. ĉekbanko.

Oni abonas «La Ondo» 'n ĉe la Administracio de «K. E.», str. Gracia, 12. — SABADELL

Ĉiuj gazetoj, kiuj petis de ni interŝanĝe la publikigon de anoncoj, estas insiste petataj, bonvolu sendi al ni la tekston de sia, ĉar solvinte la malhelpojn, kiuj malpermesis al ni aperigi rekomendajn anoncojn, ni povos ilin publikigi sur niaj paĝoj. Nian jenan tekston volu represi la gazetoj, kiuj deziros interŝanĝon de anoncoj.

LA REDAKCIO

KATALUNA ESPERANTISTO

ĈIUMONATA GAZETO ORGANO DE LA «KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO»

(50 societoj — Pli ol 500 individuaj membroj)

Redaktoro : Fred. Pujulà

Sek. de Red. : Joseph Grau

La membroj de la Federacio ricevas senpage ĝin

Kotizaĵo : 4 fr. (1,600 Sm.)

ADRESO : STR. GRACIA, 12. SABADELL — KATALUNUJO

La redakcio de.... akceptas mendojn de abono